

at Regjeringen med nogen Grund kan nægte at fremme Sagen, fordi vi, idet vi indrømme, at Pengene maae anvendes til det paataante Diemed af Statskassen, forbeholde os til næste Møde at bestemme, hvorledes de senere skulle staffles tilveie. Det er jo dog kun en Creditsag imellem Statskassen og Distrikterne — der jo skulle betale Udgiften —, og den forekommer mig ikke at frembyde store Vanskeligheder. Jeg vil nødig nævne en saa stor Vanskelighed som den, det ærede Medlem fra Hals (Hals) anførte, at den kongelige Sanction skulde blive nægtet Loven. Jeg troer dog allermindst, at den kongelige Sanction vilde blive nægtet til den ene Paragraph og givet til den anden, som han anførte. Det er overhovedet Noget, jeg slet ikke troer, at vi her skulle tage Hensyn til. Vi skulle fremme en Lov, eftersom Majoriteten bliver enig, og overlade Resten til Skæbnen. Det kongelige Veto er en altsfor betydningsfuld Ting til, at man leetsindig skal tale om dets Brug. Jeg er fuldkommen enig med det ærede Medlem fra Svendborg Amts 6te Valgkreds (J. A. Hansen) i, at Communerne nok vilde vide at paaligne Skatten, da jeg af Erfaring kender den Færdighed, man idetmindste i Kjøbstæderne har til at udfinde Ligningen efter Formue og Leilighed — og man vil vistnok ogsaa paa Landet kunne gjøre det. Men selv om det var en saadan Omvæltning, som det ærede Medlem tvivrigt mener, at det ikke er, skulde jeg for min Part ikke have det Mindste imod, at man vilde gjøre selv dette lille Strid til at komme derhen, hvor vi dog engang maa føres hen, nemlig at udfinde, hvad enhver Mand i Landet efter sin Formue og Leilighed kan afgive til de Udgifter, som skulle udredes; det skulde tværtimod være mig kjær, og jeg vilde ansee selv ikke ubetydelige Midler, som anvendtes paa snarest muligt at komme ind paa en saadan Veie, for vel anvendte. Jeg skal saaledes stemme for Vædringsforslaget.

Meier: Jeg skal blot tillade mig en ganske kort Bemærkning med Hensyn til en Udtalelse, som jeg nylig hørte af den høitærede Justitsminister imod det andet Forslag. Det forekommer mig nemlig ikke, at være noget rigtigt Fundament, at dele Amtene i eet Amt

paa den ene Side og alle øvrige Amt paa den anden Side — efter Folkemængden, og dernæst, naar man har deelt det hele Landdistrikt i eet Amt, og alle øvrige Amt, saaligjen at reparere det Quantum, som falder paa det ene Amt, og det, som falder paa de andre Amt, — efter Hartkorn et. Det er jo netop for at gjøre Fundamentet eensartet, nemlig ved en Fordeling paa alle Amt efter Hartkorn, at dette Vædringsforslag er blevet stillet. Det er forøvrigt ikke mig, der har taget Initiativet i denne Sag; det er det ærede Udvalg, der har gjort opmærksom paa, at Bornholm ved Loven vilde blive betydelig overbebyrdet.

J. A. Hansen: En æret Taler har anført, at Ordføreren for Udvalget ved sine Dyringer i et tidligere Møde skulde have antydnet, at der tænkes paa en Forandring af større Omfang, idet han havde meent, at det endnu ikke var den rette Tid at forhandle derom; men jeg vil tillade mig at troe, at hvad han har sagt om Forandringens Omfang, om den var større eller mindre, slet ikke beviser, at det forholder sig saaledes, som anført; thi efter hvad vi maae antage, maae vi ansee det for givet, at Rigsdagen er saa nær ved Slutningen af sine Forhandlinger, at der ikke kan blive Tid til at forhandle derom, selv om Forslaget til paa en anden Maade at paaligne de her omhandlede Udgifter ikke gik videre, end som antydnet af den ærede Rigsdagsmand for Velle Amts 1ste Valgkreds (Ottesen), saa at Meningen var, saaledes som jeg opfattede den ærede Ordfører, at Debatten om hvilken som helst anden Paaligningsmaade vilde medtage flere Dage, og, da jo her netop var Tale om saa Dage, har han troet, at det ikke vilde kunne naaes at faae Loven igjennem, naar man skulde behandle et saadant Forslag. Den samme ærede Taler talte om en ny Skattebasis; men det er meget langtsfra, at man kan kalde den Maade, hvorpaa denne Afgift skal udredes, en ny Skattebasis. En Skat er nemlig en vedvarende, hvert Aar gjenkommende Afgift til Staten, men her er jo slet ikke Tale derom, her er Tale om at udrede, hvad en Indretning een gang for alle koster, men det kan ikke kaldes en Skat,